

РЕШЕНИЕ

№ 25555

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4746** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационна жалба от 20.04.2026г., подадена от Ц. Т. К., чрез адвокат Б. А.-САК, срещу Решение № 1092/28.03.2026г. на СРС, 5-ти състав, постановено по анд №1839/2026г. по описа на СРС. С оспорваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К №8269430, издаден от СДВР, с който на Ц. Т. К. в качеството му на законен представител на „ФРЕСКО БЕНЕФИТ СЪЛЮШЪНС“ ООД на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.3 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за извършено на 20.10.2023г. нарушение на чл.21 ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. Касаторът твърди, че районният съд е постановил оспорваното решение без да обсъди наведените възражения в жалбата.Посочва, че дружеството е обявено в несъстоятелност, поради което неправилно е ангажирана отговорността на касатора като законен представител на дружеството. По същество се иска отмяна на решението на СРС и процесния ЕФ, а при условията на евентуалност се прави искане решението на СРС да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав за разглеждане. С касационната жалба се претендират разносните по делото на основание чл.38 ал.1 т.3 вр. чл.36 ЗА.

В съдебно заседание – касаторът не се явява, не изпраща представител, но изпраща становище, с

което поддържа касационната жалба на основанията, посочени в нея.

Ответникът –СДВР, не изпраща представител в съдебно заседание, не взема становище по делото. Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следната фактическа обстановка:

На 20.10.2023 г. в 15:29 часа в [населено място] по [улица]срещу 236 Пежо, с посока на движение от Околовръстен път към [улица], при ограничението на скоростта в населено място до 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26, било установено нарушение за превишение на скоростта, извършено с МПС – товарен автомобил Рено К. с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с автоматизирано техническо средство № MD1197 и след приспаднат толеранс от 3% била установена стойност на скоростта от 76 км.ч, като превишаването на разрешената скорост за този участък от 50 км.ч е с 26 км.ч.

Установено е, че мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра на 06.07.2018г., със срок на валидност на одобрението десет години. Към 20.10.2023 г. техническото средство било преминало последваща проверка за изправност на 13.03.23г. - 14.03.2023г. На процесните време и място било позиционирано от екип на ОПП СДВР.

Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост бил издаден атакуваният електронен фиш - Серия ЕФ К № 8269430, издаден от СДВР, с който на Ц. Т. К., в качеството му на законен представител на „ФРЕСКО БЕНЕФИТ СЪЛЮШЪНС“ ООД, било наложено административно наказание глоба в размер на 100 /сто/ лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 ЗДвП - превишаване на разрешената скорост извън населено място с 26 км/ Горейзложената фактическа обстановка е установена в производството пред СРС въз основа на веществените и писмени доказателства, приобщени към материалите по делото и подробно описани в решението на СРС. За да потвърди оспореното НП съставът на СРС приел, че е законосъобразно и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора относно нарушението по чл.21 ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране скоростта на движение водачът на управляваното пътно превозно средство да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили в населено място от 50 км/ч. Констатираното в случая превишение на скоростта е с 26 км/ч., доколкото автомобилата се е движел на посочените в електронния фиш време и място със скорост от 76 км/ч. /след приспаднатия толеранс/. Правилно съдът е приел, че по делото е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят е извършил посоченото нарушение, като се е позовал на приложената по делото справка от ОПП СДВР, от

която е видно, че собственик на МПС е „ФРЕСКО БЕНЕФИТ СЪЛЮШЪНС“ ООД, а жалбоподателят е негов законен представител. Следователно последният е административнонаказателно отговорно лице съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, като отговорността му е обективна, предвид факта, че не е подал в законоустановения 14-дневен срок от връчването на електронния фиш декларация, че друго лице е управлявало автомобила. Изрично в оспорваното решение е посочено, че тази възможност е указана и в самия електронен фиш. Освен това тази възможност за представяне на декларация с данни на лицето, което е управлявало процесното МПС е, както за юридическите лица, така и за физическите лица, поради и което правилно е достигнал до извода, че релевираните възражения в тази насока съдът намира за неоснователни. В случая за съставомерността на посоченото нарушение е без значение дали дружеството е в несъстоятелност, тъй като разпоредбата в ЗДвП не прави разграничения и изключение в тази насока.

В оспорваното решение на СРС съдът е дал отговор и на останалите направени възражения за нарушение на принципа на равно третиране, като изложените мотиви в тази насока изцяло се споделят от настоящия съдебен състав.

Предвид гореизложеното следва извода, че районният съд е постановил оспорваното решение след обстойно и мотивирано обсъждане на наведените възражения в жалбата.

В случая, в оспорваното решение на СРС съдът е изложил фактите по делото, които приема за установени, като е посочил доказателства, въз основа на които е изяснена фактичката обстановка.

Правилно въззивният съд е приел, че налице точно описание на посоченото нарушение в ЕФ, като съдът е изложил мотиви, както относно съставомерността на извършеното нарушение от обективна и субективна страна, така и относно наложеното наказание, поради което е приел, че ЕФ е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърден.

Съдът е обсъдил и наложеното наказание за горепосоченото нарушение, като е приел, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и атакувания ЕФ следва да бъде потвърден в неговата цялост.

В хода на административнонаказателно производство не са установени съществени процесуални нарушения, нито по отношение на правната квалификация на установените фактически обстоятелства. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за виновно извършено от Ц. Т. К. в качеството му на законен представител на „ФРЕСКО БЕНЕФИТ СЪЛЮШЪНС“ ООД нарушение на правилата за движение по пътищата.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактичката обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1092/28.03.2026г. на СРС, 5-ти състав, постановено по анд №1839/2026г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: